

Tob kapitola 4.

[1] Onoho dne si vzpomněl Tóbit na stříbro, které uložil u Gebaela v médských Ragách, [2] a řekl si v duchu: "Hle, žádal jsem si smrt. Měl bych však zavolat svého syna Tóbijáše a povědět mu o tom stříbře, dřív než zemřu." [3] Zavolal tedy svého syna Tóbijáše, a ten k němu přišel. Řekl mu: "Řádně mě pohřbi! Cti svou matku a neopouštěj ji po všechny dny jejího života. Dělej, co se jí líbí, a ničím nezarmucuj jejího ducha. [4] Pamatuj na ni, synu, že mnoho zkusila, než ses narodil. Až zemře, pohřbi ji vedle mne v jednom hrobě. [5] Po všechny své dny, synu, měj na paměti Hospodina. Nehřeš a nepřestupuj jeho přikázání. Jednej spravedlivě po všechny dny svého života a nechod' po cestách nepravosti. [6] Vždyť ti, kdo se drží pravdy, budou mít zdar ve svém počínání. [7] Všem, kdo činí spravedlnost, prokazuj milosrdenství z toho, co máš. A když prokazuješ milosrdenství, ať tvé oko nezávidí. Neodvracej svou tvář od žádného chudáka, aby se neodvrátila Boží tvář od tebe. [8] Prokazuj milosrdenství podle toho, jak hodně máš; máš-li málo, neboj se prokazovat milosrdenství i z mála. [9] Dobrý poklad si tím ukládáš pro den nouze. [10] Milosrdenství totiž vysvobozuje ze smrti a nenechá tě , abys vešel do temnoty. [11] Milosrdenství je výborným darem pro všechny, kdo je prokazují před tvářmi Nejvyššího. [12] Chraň se, synu, všeho smilstva a především si vezmi ženu z potomstva svých otců. Neber si ženu cizinku, která není z kmene tvého otce, protože jsme synové proroků. Noe, Abraham, Izák, Jákob, to jsou naši otcové od věků. Pamatuj, synu, že ti všichni si vzali ženy z dcer svých bratří a byli požehnáni ve svých dětech, a jejich potomstvo dostane zemi za dědictví. [13] Hle, synu, miluj své bratry a nevyvyšuj se v duchu nad ně ani nad syny a dcery svého lidu, že by sis nechtěl vzít z nich ženu. Vždyť v povyšování je zkáza a mnohý nepokoj, v neúčinnosti je ponížení a velká bída. Neúčinnost je matka hladu. [14] Nezadržuj u sebe mzdu žádnému člověku, který bude u tebe pracovat, ale hned mu ji vyplat'. Budeš-li sloužit Bohu, bude odplaceno tobě. Měj se na pozoru, synu, při všech svých činech a buď ukázněný ve všem svém chování. [15] Co sám nenávidíš, nikomu nečiň! Nepij víno až do opilosti, a necht' s tebou po tvých cestách nechodí opilství. [16] Ze svého chleba dávej hladovému a ze svých oděvů nahým. Všim, čeho máš přebytek, prokazuj milosrdenství, a tvé oko ať nezávidí, když prokazuješ milosrdenství. [17] Rozdávej štědře své chleby nad hrobem spravedlivých, ale nedávej hříšníkům. [18] Vyžádej si radu u každého rozumného člověka a žádnou užitečnou radou nepohrdej. [19] V každé době dobrořeč Hospodinu, svému Bohu, a vypros si od něho, aby tvé cesty byly přímé a všechny tvé stezky a záměry se zdařily. Žádný národ nemá v moci svůj záměr, nýbrž sám Hospodin jim dává všechno dobré. Koho však chce, poníží Hospodin až do nejhlubšího podsvětí. Nuže, synu, pamatuj na tyto příkazy, ať se ti nevytratí ze srdce. [20] A nyní ti povím o deseti talentech stříbra, které jsem uložil u Gebaela, syna Gabrího v médských Ragách. [21] Neboj se, synu, že jsme zchudli. Máš mnoho dobrého, jestliže se bojíš Boha, utíkáš od všeho hříchu a činíš dobře před Hospodinem, svým Bohem."